

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۲۸ مارچ ۲۰۲۳

فریده نوری

معلومات مختصر در مورد رؤسای شاروالی کابل

کابل پایتخت افغانستان که قدامت تاریخی آن به چندین هزار سال می رسد، مساحت این شهر در حدود ۱۰،۰۲۳ کیلو متر مربع بوده و ۱۸۰۰ متر از سطح بحر ارتفاع دارد.

تعداد باشندگان این شهر در سال های ۱۹۷۰ تا ۱۹۷۹ به پنج صد هزار نفر تخمین شده بود. نفوس فعلی این شهر را در حدود چهار و نیم الی پنج ملیون تخمین می کنند. لاکن در حال حاضر احصائیه مکمل و درست در باره نفوس افغانستان و نفوس شهر کابل موجود نیست.

فعلاً ولایت کابل دارای ۲۲ ناحیه می باشد.

بلدیه یا شاروالی کابل در حدود صد سال قدامت دارد، اولین مرتبه در زمان امان الله خان، به شکل مدیریت بلدیه کابل عرض اندام نمود. نام مدیر بلدیه آن زمان امیرالدین بود، از ۱۲۹۸ تا ۱۳۰۲ هجری شمسی.

بعداً ارتقاء نمود به ریاست بلدیه کابل، و اولین رئیس بلدیه محمد یونس از سال ۱۳۰۲ الی ۱۳۰۶ هجری شمسی.

در این دوره که دوره پادشاهی نادر خان بود، تعمیر جدید برای بلدیه کابل در ناحیه باغ عمومی ساخته شد، تهداب شهر نو کابل گذاشته شد و سرک ها از جمله سرک های دو طرف دریای کابل، سرک اندرابی و سرک باغبان کوچه احداث گردید.

در دوره سلطنت محمد ظاهر شاه: در این دوره توجه زیادتر به بلدیه معطوف گردید، نام آن در سال ۱۳۲۰ از بلدیه به شاروالی تغییر نمود و محمد اسماعیل خان مایار به عنوان شاروال کابل تقرر حاصل نمود. از سال ۱۳۲۰ الی ۱۳۲۳ .

در سال ۱۳۲۷ شاروال کابل انتخابی گردید و انجنیر غلام محمد فرهاد اولین رئیس انتخابی شاروالی از سال ۱۳۲۷ الی ۱۳۳۲ بود.

از رؤسای بلدیۀ آن زمان می توان از اصغر خان و داکتر سهیل نیز یاد نمود.

شاروال های دوره اول طالبان از ۱۳۷۵ الی ۱۳۸۰

مولوی عارف الله عارف از ۱۳۷۵ .۷ .۱۷ الی ۱۳۷۵ .۱۱ .۳ .۱۳۷۵ .

ملا عبدالمجید آخند ۱۱ .۳ .۱۳۷۵ الی ۲۰ .۸ .۱۳۷۸

ملا سعد الدین سعید از سال ۱۳۷۹ الی ۱۳۸۷

ملا احمد الله نعمانی ۵ .۶ .۱۳۷۹ الی ۲۰ .۸ .۱۳۸۰

رؤسای شاروالی از سال ۱۳۸۱ الی ۱۴۰۰ :

محمد انور جگدک ۷ - ۵ - ۱۳۸۱ الی ۲۹ - ۱۲ - ۱۳۸۲

انجنیر روح الله امان سال ۱۳۸۶

انجنیر میر عبدالاحد صاحبی از ۲۹ - ۱۱ - ۱۳۸۶ الی ۵ - ۱۰ - ۱۳۸۸

انجنیر محمد یونس نواندیش از ۵ - ۱۰ - ۱۳۸۸ الی ۹ - ۱۰ - ۱۳۹۳

دپلوم انجنیر عبدالاحد واحد سر پرست از سال ۱۳۹۳ الی ۱۳۹۴

دپلوم انجنیر محمد اسلم اکرمی از سال ۱۳۹۴ الی ۱۳۹۵

پوهنیار عبدالله حبیب زی سر پرست شاروال کابل از سال ۱۳۹۵ الی ۱۳۹۷

داود سلطان زوی شاروال کابل از سال از ۱۳ - ۱ - ۱۳۹۹ تا سقوط رژیم جمهوری اسلامی افغانستان.

رئیس فعلی شاروالی:

مولوی عبدالرشید بلوچ شاروال کابل از ۲۵ - ۷ - ۱۴۰۰

قبل از عبدالرشید، حمد الله نعمانی شاروال کابل.

اگر دوره قبل از طالبان یعنی از سال ۲۰۰۲ الی ۲۰۲۱ با کار یک ساله شاروال فعلی مقایسه شود دیده می شود که در آن زمان با تمویل صد ها ملیون دالر قادر نشدند که خدمات عام المنفعه برای مردم کابل انجام دهند.

هر شاروال که مقرر می شد با پولی که از طرف جامعه جهانی برای پاکي و خدمات عامه شهري، اعمار زیربنا ها و رساندن آب آشاميدنی برای مردم، جلوگیری از بلند رفتن کثافت هوا، اعمار سرک ها و غيره پرداخته می شد، همه شان با پول مفقود می شدند. فقط یک مرتبه دانسته نشد که به کدام دليل، لوی څارنوال امر بازداشت یکی از شاروال ها را بنام عبدالاحد صاحبی که با یک مقدار گزاف پول که از طرف یک کشور، شاید جاپان بوده باشد می خواست فرار کند، دستگیر شد لکن با مداخله رئیس جمهور وقت حامد کرزی آزاد شد و فرار کرد، قرار افواهاات می گفتند کرزی را تهدید کرده بود که اگر مرا آزاد نسازی، افشا خواهم کرد که با من شریک هستی.

به همین ترتیب دست های همه شان در خیانت به کشور و مردم مظلوم آن شریک است، داود سلطان زوی نه تنها در دزدی، بلکه در فساد اخلاقی نیز مشهور بود.

در این مضمون کوشش نشده است که از طالب طرفداری شود، لکن باید از حقایق هم چشم پوشیده نشود. از وقت رسیدن طالبان به قدرت، از طرف شاروال کابل کار های عام المنفعه به شدت جریان دارد و عواید خود شاروالی را برای پاک کردن شهر و همچنان اعمار جاده ها ، و غيره...، به مصرف می رساند، نمونه آن که بسیار دلخراش است پاک نمودن پل سوخته و کشیدن جنازه ها ست، ناگفته نباید گذاشت که به شدت تمام برای جلب سرمایه گذاری کار جریان دارد.

در آن زمان ریاست مستقل محیط زیست: نیز وجود داشت، رئیس آن مصطفی ظاهر بود، فکر می کنم که این شخص چندان به کار بلدیت نداشت و انتخابش در این چوکی کاملاً نمایشی بود، یک معاون داشت که وی نیز از امریکا تشریف آورده بود. اما وی نیز نه به کار اهمیت می داد و نه محیط زیست برایش مفهوم داشت، فقط آمده بودند که جیب ها را پر کنند.

مردمان دلسوزی وجود داشت که هم به این ریاست و هم به ریاست شاروال کابل با دوسیه های مکمل مراجعه کردند تا کابل را که به کثافت دانی مبدل گشته بود، پاک نمایند. اولاً جمع کردن کثافات، انتقال آن در دشت های بیرون از کابل و ساختن واحد های جداگانه برای جدا ساختن مواد فضله از یک دیگر شان و بالاخره تبدیل نمودن مواد فضله عضوی به Composte یا پارو.

سروی دشت چمتله توسط مرجان کمال

لاکن جواب همیشه منفی بود، فقط به جواب می گفتند که پول را بدهید، دیگر چیزی به شما مربوط نیست.

این بود دوره دیموکراسی قلبی غرب که یک تعداد دزد و رهن به جای اینکه به ملت و کشور فکر کنند، فقط به چور و چپاول مصروف بودند. انشا الله که افغانستان از این کثافت ها پاک شده باشد.

استقلال – خپلواکی:

شاروالی کابل در زمانهای بعد از تجاوز امریکا و شرکا به افغانستان، در بین مردم عام کابل بیشتر به ریاست "چاروالی- چهاروالی"، "چکه پاو"، "چوروالی" و... شهرت بهم رسانیده بود. میگویند میلیون ها دالر دست به دست می شد تا این ریاست را به دست آورد و چون به دست آمد، جنابان بیشترین تلاش شان این بود تا آن میلیونها دالر را که مصرف نموده بودند، در کمترین مدت، با بیشترین سود به دست آورند. در آن زمانه ها جهت به دست آوردن این مقام پول ساز، سرشکنی ها جریان داشت.

نواسه پادشاه سابق افغانستان، محمد ظاهر شاه، به نام "مصطفی ظاهر" که در اثر واسطه شاه سابق ریاست محیط زیست را به او سپرده بودند، یک شبه هم رنگ جماعت شد، دریشی و نکتائی به پیراهن و تنبان تبدیل گردید و نکتائی به کلاه قره قل و پکول مبدل شد، اما تا اخیر جمهوریت که این مقام را به عهده داشت، قادر نبود برای ده دقیقه به دری یا پشتو صحبت کند و برابر با یک شاگرد صنف چهارم ابتدائی نیز از نعمت خواندن و نوشتن به زبان های ملی ما نیز بهره نبرده بود. او تا تونست سرمایه اندوخت و چپ و راست خود را به جنگ سالاران و زورگویان و مفسدان تاریخ پیوند زد، اما جهت حفظ و مراقبت محیط زیست، حتی یک قدم هم بر نداشت. معاشات دالری را به جیب کرد، حسابات بانکی خود در خارج از کشور را در حد اشباع پُر نمود، و...

و آن دیگری به نام "داود سلطان زوی" که در انتخابات ریاست جمهوری خود را کاندید کرده بود و دو فیصد رای هم به دست نیآورد، با پیوستن به اشرف غنی، مقام ریاست شاروالی کابل را به دست آورد، نه تنها که هیچ کار مثبتی برای کابل و باشندگان آن انجام نداد، بلکه غرق در فساد اداری و اخلاقی گشت و تا توانست خورد و بُرد و چور و غارت کرد و پول های غارت شده را به بانک های امریکا و اروپا و دوبی انتقال داد. میگویند او حتی پول های هنگفت کمی جهت کمک به مردم بی بضاعت در هنگام "کرونا"، را نیز غارت کرد و یک قرص نان که باید طور مجانی به افراد و خانواده های بی بضاعت توزیع می نمود،

قرص یک هزار افغانی بفروخت و...

آنانی که از امریکا و اروپا به افغانستان برگشته بودند و در ادارات مختلف گماشته شده و مشغول روزگدرانی بودند، بیشترین خورد و بُرد ها را انجام دادند و صاحب خانه های میلیون دلری در دوبی و امریکا و اروپا و کانادا گردیدند.

در حقیقت مقامات امریکائی و شرکای غربی شان، وضع را قسمی طرح ریزی نموده بودند که کمک های بلیون دلری شان شکل دایروی داشت، از یک دست می دادند و از دست دیگر دوباره می گرفتند و منت بر مردم مظلوم افغانستان می گذاشتند. قرار معلوم "کمک" های امریکا و اروپا در ظرف بیست سال اشغال، بیشتر از سه تریلیون دالر بوده است که نود و نه (۹۹) فیصد آن دوباره از افغانستان خارج گردیده است. لا اقل از این مبلغ گزاف، حدود ۱۷۰ میلیارد آن برای بازسازی بوده است که در بهترین حالت به قصر سازی ها و بلند منزل سازی ها و سفر های متواتر خارجی به مصرف رسیده است.

بیست سال (۲۰) حضور قدرتمند امریکا و شرکا در افغانستان، حتی همان پل سوخته و معتادین زیر پل را نیز نه تنها تغییری نداد، بلکه اکثر آن معتادین و سوداگران مواد مخدر و ...، بیشتر حاصل سیاست مستعمراتی امریکا و شرکا بوده و مصرف مواد مخدر و معتاد سازی نیز از سیاست های استعماری بوده است که جهت نابود سازی فرهنگ یک ملت و دربند کشیدن آن بوده است. قاچاقچیان مواد مخدر، سوداگران مرگ و ...، با آگاهی کامل مقامات برسر قدرت در کابل با خاطر آسوده مشغول این جنایت عظیم بودند، بلکه آنان خود شریک این جنایت فراموش ناشدنی بوده اند.

بر میگردیم به شاروالی کابل و لینک چند کلیپ را در مورد، خدمت هموطنان قرار میدهیم، تا خود بدون در نظر داشت، قوم و قبیله و زبان و دین و مذهب، و بدون تبعیض و تفرقه و حب و بغض و...، قضاوت نموده و سیه را از سپید تشخیص دهند.

<https://youtu.be/Wv-yMdeqiDI> [s^۲https://youtu.be/OteBDSHSm](https://youtu.be/OteBDSHSm)

<https://youtu.be/jKlqWzPLnxg>

از این کلیپ ها به ده ها و صد ها در یوتیوب موجود است که علاقمندان با مراجعه به آنها در یوتیوب، می توانند موضوعات مورد بحث را با دقت تعقیب نمایند.